

Helpen in het huishouden

Jong geleerd...

Peuters en kleuters vinden het dikwijls fantastisch om mama en papa te helpen. Samen met jou de blokken opruimen, bladeren verzamelen in de tuin: spelenderwijs oefenen ze met kleine werkjes. Jonge kinderen imiteren graag en voelen zich groot als ze een handje toesteken. De tafel mee helpen dekken, poetsen met een natte vod, groenten spoelen en snijden: ook al helpt het resultaat jou misschien niet echt vooruit of moet je veel geduld hebben, **je kind krijgt er zelfvertrouwen door**. En het toont je kind dat een handje toesteken de normaalste zaak van de wereld is.

...is oud gedaan?

Van een **lagereschoolkind** mag je stilaan meer hulp verwachten. Je motiveert je kind het makkelijkst voor werkjes die met je kind zelf te maken hebben. Zoals de boekentas maken, eigen kleren klaarleggen of zelf boterhammen smeren. Je zal nu misschien vaker op protest stuiten, maar iedereen moet nu eenmaal wel eens dingen doen die je niet zo leuk vindt.

Geef je kind de **nodige zelfstandigheid** in de aanpak van zijn taken. “Zorg jij dat het gras vandaag of morgen gemaaid is?” klinkt helemaal anders dan “Ik wil dat je nu het gras gaat maaien”.

Als je kind al vanaf jonge leeftijd regelmatig helpt, zal je die lijn makkelijker kunnen **doortrekken bij je tiener of puber**. Je mag hen best op hun verantwoordelijkheid aanspreken: een niet opgeruimde kamer wordt niet gepoetst, vuile kleren niet in de wasmand blijven ongewassen. Je kind kan nu ook al wat meer taken aan, rekening houdend met drukke schoolperiodes en rustige vakantieweken.

Mag je hulp vragen?

Vanzelfsprekend. Helpen in het huishouden is niet alleen goed voor het zelfvertrouwen, je kind leert zo wat gedeelde verantwoordelijkheid betekent. Je leeft met meerdere mensen samen en iedereen draagt zijn steentje bij. Wat die hulp precies inhoudt, hangt af van je gezin. Voor de ene is het voldoende als een kind zijn eigen spullen opruimt, voor de ander mag het iets meer zijn.

Waar kan je nog op letten?

Een kind leert makkelijker terugkerende taakjes te doen, als ze in een dagelijkse regelmaat zitten. De kans dat je kind de tafel afruimt, stijgt als het duidelijk is dat dit elke avond verwacht wordt. Afspraken in onderling overleg, duidelijk en concreet, werken het best. Met ruimte voor hun eigen planning en hun eigen voorkeuren. Je zoon aan de afwas en je dochter gras maaien bijvoorbeeld.

Wat we zelf doen, doen we beter?

Misschien wel, misschien niet. De afwas glanst misschien wat minder, maar het gaat er vooral om dat je kind zich inzet. Toon waardering voor de moeite die je kind doet, ook al is het tegen zijn zin of is het resultaat niet helemaal wat jij ervan hoopte.

Moet je hulp belonen?

Ja hoor, met een knuffel en een **woordje van waardering**. ‘Fijn dat je je bed zelf opmaakt en de tafel afruimt, zo raken we allemaal op tijd op school en werk.’

En je puber, moet je die betalen voor de wekelijkse gazonbeurt? De kans dat de motivatie verdwijnt als de beloning wegvalt, is groot. Je kan je kind bijvoorbeeld wel belonen voor bepaalde extra karweitjes die minder vaak terugkeren. Hou voor ogen dat hulp bij taken waarvoor je kind geen beloning krijgt, je kind verantwoordelijkheden leert opnemen.

Dit onthoud ik:

Hier kan ik terecht:
